

Z P R A V O D A J 11 / 2019

Městského výboru Komunistické strany Čech a Moravy v Havířově
VIII. ročník

Pokud byste už věděl, jak to dopadne, šel byste do čela demonstrace 17. listopadu 1989?

Tak to ani náhodou! Kdybych tušil změnu režimu, tak bych demonstraci do centra určitě nevedl. Já jsem byl a jsem přesvědčený komunista.

Ludvík Zifčák – údajný mrtvý student

(Mladá fronta dnes 10. 8. 2019)

Mýtus jménem „sametová revoluce“

V souvislosti s letošním 30. výročím tzv. sametové revoluce oficiální propaganda začala s vymýváním mozku ihned s nástupem Nového roku, kdy v Praze byl spuštěn novoroční ohňostroj, který měl připomenout téma „svoboda“, od níž letos v listopadu uplyne 30 let. Jednotlivé obrazy ohňostroje, které nesly názvy Modlitba, Holé ruce, Jednota, Zakázané ovoce a Svoboda i zvukový doprovod byly připraveny tak, aby evokovaly vzpomínky spjaté se „sametovou revolucí“ a daly národu pocit, v jaké to bezvadné společnosti žije. Veřejnoprávní televize pokračovala v průběhu roku v mediální masáži, když připomínala různé vybrané události jako např. Únor 1948, osvobození Prahy, srpen 1968 atd. a překrucovala je k obrazu svému. Celá tato štvavá antikomunistická kampaň má vyvrcholit 17 listopadu.

Socialismus nezkrachoval, byl zrazen!

V roce 1989 došlo v ČSSR ke kontrarevoluci a to přímou zradou tehdejších vládních činitelů pod Gorbačovským vlivem a ideologickým nátlakem z imperialistických států USA, Německa, Británie, čímž se podařilo rozložit socialismus zevnitř tzv. „pokojnou cestou“. A to nejen v ČSSR, ale i v ostatních socialistických státech Evropy. Listopadové události roku 1989 byly pečlivě připravované mnohem dříve. Srpnová schůzka roku 1988 bývalého čs. zpravodajce rezidentury New York Ladislavem Kubizňákem s informátorem, který mu řekl stroze >>Rusové nás prodali<<, to jen potvrzuje. Obsah schůzky se potvrdil o rok a něco později. Prodej východních zemí byl ale stranickou elitou SSSR domluven, a tak „sametová revoluce“ mohla proběhnout i k údivu party lidí kolem Václava Havla v naprostém klidu. Politické vedení naší země mělo od roku 1988, po důležitém varování, hodně času a možností uvolnit napětí v zemi. Nic však neudělalo. Zdůrazněme, že Moskva po dlouhá desetiletí tvrdě „vyučovala“, že samostatné rozhodování v jednotlivých zemích je nepřípustné, takže se nebylo čemu divit. V Praze v říjnu 1989 na schůzi Předsednictva ÚV KSČ pronáší i prezident republiky Gustáv Husák varovná slova: >>Vy nevidíte, že kolem nás to všechno ide do hajzlu? Robte něco!<<

Role 17. listopadu roku 1989 v porážce socialismu.

Na předsednictvu ÚV KSČ bylo rozhodnuto připomenout 50. výročí roku 1939, kdy došlo k zásahu německé policie proti průvodu studentů, při kterém byl zastřelen student Opletal. V roce 1989 zorganizovali studenti při této příležitosti shromáždění a posléze průvod Prahou. Organizátoři dali záruky, že program a poté i průvod proběhnou poklidně a ve vytyčené trase. Byl však ještě druhý plán, vypracovaný Státní bezpečností (STB) ve spolupráci s některými představiteli aparátu ÚV KSČ, a to změnit obsah oslav na vystoupení proti části vedení strany. Někteří členové KSČ, zejména mladší funkcionáři, razili heslo >>Pryč se starci<<. Jak toho dosáhnout, popsal na svém webu p. Hegenbart, bývalý vedoucí branného a bezpečnostního oddělení ÚV KSČ. Tehdy navrhoval využít plánované zasedání ÚV 10. prosince 1989, které se mělo konat na Pražském hradě, tak, že hrad obstoupí masa lidí a budou požadovat, aby vedení strany rezignovalo a bylo zvolené nové. Tento plán se nerealizoval, neboť se vyskytla vhodnější příležitost, a to zneužit Mezinárodního dne studentů, kdy budou studenti v ulicích, a stačí udělat něco, co uvede celou společnost, nejenom opozici, do pohybu. To se i stalo. Státní bezpečnost, jejímž představitelem byl první náměstek ministra vnitra, se ujala této práce. Jejím cílem bylo, aby na studentských akcích zazněly výzvy k odstoupení některých vedoucích funkcionářů, a tímto úkolem byli pověřeni pracovníci STB. Ti měli také úkol nasměrovat průvod z Albertova na Národní třídu, kde byl předem připraven střet s policií. Zároveň byla na Národní třídě předem připravena a zinscenována smrt studenta Šmída. Tuto roli sehrál agent STB Zifčák, který byl infiltrován do studentského prostředí pod jménem Růžička. Zpráva o zabití studenta Šmída se ihned rozletěla do celého světa, působila velmi destruktivně, byla impulzem k nepokojům a akcím proti tehdejšímu nejvyššímu vedení strany. Eventuálním zásahům ze strany čs. ozbrojených sil proti odpůrcům dosavadního režimu měli Sověti >>zabránit všemi prostředky<< zněl rozkaz z Moskvy vydaný v pondělí 20.11.1989 veliteli více než 70 000 vojáků Sovětské armády umístěných „dočasně“ na našem území po bratrské výpomoci v roce 1968. **Takový byl 17. listopad roku 1989. Otvíral cestu ke kontrarevolučnímu převratu, k porážce socialismu.**

Bez ideálu...

Iracionální podstata imperialistického období globalizujícího se kapitálu vydává lež za pravdu a obaluje ji emocemi. Celých 30 let kapitalistického vývoje v ČR buržoazní ideologové se nás snaží neustále přesvědčovat, že před rokem 1989 zde byla tma, nedokázalo se nic a vše dobré začíná oním převratovým rokem. Slova jako socialismus, komunista či vlastenec jsou v naší společnosti neakceptovatelné. Aktéři této metamorfózy si za pomoci sdělovacích prostředků psychologicky podmaňují velkou část společnosti, které pak předkládají falešné myšlenkové konstrukce k pouhému věření. Myšlení širokých lidových vrstev národa musí být totiž odvedeno od nazrálé otázky společenského vývoje - změny vlastnictví výrobních prostředků. Společenské vědy včetně vědy historické, ztrácejí svou vědeckou podstatu, která je záměrně revidována.

Bez ohledu na to, jak bude horlivá buržoazní propaganda, nebude moci nikdy skrýt své organické vady kapitalismu, který byl a zůstává systémem vykořisťování člověka člověkem, systémem sociální nerovnosti a národnostního útlaku.

Tomas Candulas
člen MěV KSČM Havířov

ZDROJ:

Polygon - Ladislav Kubizňák (nakladatelství Grada 2019)
Příběh komunisty - Miloš Jakeš (nakladatelství Česká Citadela 2019)
Haló Noviny

Slovenský poslanec Blaha k 17. listopadu:

18. 11. 2017, 20:03, Parlamentní listy

Poslanec slovenské Národní rady Luboš Blaha (SMER-SD) se na svém facebookovém profilu rozčílil.

(Foto: Hans Šembera)

Celý příspěvek Luboše Blahy:

Viete, čo ma naozaj hnevá? Keď sa niekto snaží znegovať život našich otcov a starých otcov, ktorí tu desaťročia budovali všetko, čo dnes máme – školy, nemocnice, továrne, cesty, sídliská, mosty, skrátka, všetko. Títo dobrí ľudia po vojne postavili Slovensko na nohy. Vlastnými rukami. Ale vraj ich nemáme oslavovať. Máme z nich byť vraj znechutení. Oslavovať sa majú nejakí ožranci a prevracači kabátov, ktorí odovzdali po roku 89 našu vlasť západným mocnostiam a nadnárodným koncernom. Prepáčte, ale nikdy!

Ja si vážim generácie ľudí, čo tu žili pred rokom 1989, vrátane úprimných komunistov, ktorí verili, že budujú nový svet bez chudoby a nerovnosti. Po roku 1989 sa zo všetkých týchto ľudí robia "opice", ktoré len bezmyšlienkovito skákali, ako režim pískal, alebo ešte horšie: robia z nich "zločincov", ktorí sa pričínili o gulagy a vraždenia. Preboha, však tu žili milióny ľudí, ktorí verili v ideály rovnosti a spravodlivosti! **ČSSR bol moderný a vyspelý štát, ktorý mal vlastný priemysel a staral sa o ľudí.** To, že boli zavreté hranice a tajné služby prenasledovali opozíciu je samozrejme zlé – ale to bol dôsledok studenej vojny, za ktorú mohol rovnako ZSSR, ako aj USA. Takéto prejavy sú bežné aj dnes v kapitalizme, keď spolu vedú spory mocnosti: nijako to nesúvisí so socializmom. To, čo so socializmom ako takým súvisí, to bolo to, že ľudia mali prácu, bývanie, vzdelanie a zdravotnú starostlivosť. Že decká nefetovali, neboli tu gangstri, mafiáni, teroristi ani žiadne finančné skupiny. Ľudia budovali svoju vlasť a tvrdo pracovali!

A túto generáciu ľudí chce dnes niekto len-tak "odpísať"?! Ich život vyhlásiť za zlyhanie, omyl, smolu, zbytočnosť?! Alebo rovno za zločin?! A kto ide týchto ľudí súdiť? Zlodeji, prevracači kabátov, privatizéri či oligarchovia? Tí, čo tu po novembri 89 rozkradli všetko, čo sa nehýbalo? Tí, ktorí tu vytvorili jeľčinovský mafiánsky kapitalizmus 90. rokov? To sú tí hrdinovia novembra?! Tí, čo sprivatizovali strategické národné bohatstvo, ktoré tu desaťročia budovali komunisti?! Tí, čo sa zo dňa na deň zázračne premenili z marxistov-leninistov na reagano-thatcheristov? Títo farizeji?!

Je mi zle z toho, keď vidím tú neúctu niektorých liberálnych mladých ľudí ku generácii vlastných rodičov a starých rodičov: nech sa zamyslia, čo urobili pre Slovensko ich rodičia a čo robia pre Slovensko oni zo svojich luxusných kancelárií v západných korporáciách, kde dnes zarábajú ťažké prachy vďaka vzdelaniu, ktoré im zaplatil náš štát. A hneď po štátniciach zdupkali zo Slovenska za lepšími peniazmi – pre svoj osobný profit. Ostal tu po nich len nezaplatený účet za oslavu promócie. Toto je ich príspevok do dejín Slovenska – k rozvoju vlastného štátu. A dnes kopú do komunistov, do staršej generácie, ktorá tu vybudovala všetko, čo máme.

Nie, mňa nikdy nikto neprinúti, aby som dehonestoval ľudí, ktorí verili v komunizmus pred rokom 1989, a ktorí budovali ČSSR. Nikdy. Ľudia, čo žili pred rokom 1989, pracovali a verili v ideály socializmu, majú moju plnú úctu. Zaslúžia si obdiv, zaslúžia si rešpekt, zaslúžia si rehabilitáciu. Novembrovej mytológie o dobrých havloch a zlých komunistoch verí čoraz menej ľudí. Kapitalizmus priniesol zlo. Veľa ľudí sa cíti byť podvedených a sklamaných. A ja budem vždy stáť na ich strane. Nie preto, že by som si idealizoval bývalý sovietsky režim, ale preto, že vidím, aké strašné zlo priniesol súčasný kapitalistický režim. Pekný deň, priatelia!

Stále živé téma:

Vida! Maršál Koněv nesouhlasil s okupací Československa roku 1968. Proto pak odmítl převzít v Praze vysoké vyznamenání, říká historik. Dal maršál na rady prezidenta Svobody?

15. 9. 2019

Zatímco lokální rusofob starosta Ondřej Kolář (TOP 09) spekuluje, jak odvézt sochu osvoboditele Prahy maršála Koněva co nejrychleji do sběru, aby na jejím místě postavil garáže, vyplouvají na povrch nová fakta o pozitivní roli maršála Koněva v dějinách Československa.

Maršál Koněv (tehdy již v důchodu) nesouhlasil s okupací Československa vojsky Varšavské smlouvy roku 1968. Proto v roce 1970 nepřijel do Prahy převzít vysoké státní vyznamenání. Svou roli na jeho rozhodnutí zřejmě sehrály i protesty veřejnosti proti okupaci, které Koněv pozorně sledoval a vnímal.

(Maršál Koněv a Ludvík Svoboda. Praha, květen 1945)

Maršál Koněv měl také skvělé vztahy s generálem Ludvíkem Svobodou

(od března 1968 prezidentem Československa), bojovali spolu na Dukle, Koněv dokonce jmenoval Svobodu velitelem 1. československého armádního sboru. Kontakty udržovali i dlouho po válce.

Pro některé sovětské vojevůdce z II. světové války byla okupace Československa vojsky Varšavské smlouvy v roce 1968 velkým rozčarováním. Správně viděli, že tak dochází k devalvací jejich role při osvobození Prahy a Československa v roce 1945 – vlastně **poškození pověsti celé Velké vlastenecké války**. Patřil mezi ně i maršál Koněv.

Okupace vyvolala nesouhlas po celém světě (odsoudila ji mimo jiné i Čína a její vůdce Mao Ce-tung). Větší průšvih z toho zřejmě nebyl také proto, že USA byly zaměstnány válkou ve Vietnamu.

Dne 9. května v Parku kultury a oddechu Julia Fučíka. Oslavy 23. výročí osvobození. Maršál SSSR Ivan Stěpanovič Koněv, Anna Dubčeková a první tajemník ÚV KSČ Alexander Dubček.

Svou roli při rozhodnutí maršála Koněva nepřijet do Prahy pro vyznamenání mohla sehrát i případná soukromá konzultace s generálem **Ludvíkem Svobodou**. Koněvova přítomnost by vlastně znamenala souhlas s okupací 68.

To byl zřejmě důvod, proč v roce 1970 maršál Koněv nepřijel do Prahy pro titul hrdiny ČSSR, který mu udělila Husákova normalizační vláda.

Podle historika Jiřího Fidlera „šlo zřejmě o šok z okupace Československa. Rozčarování z intervence přiznávali i další penzionovaní maršálové a generálové.”

Gustáv Husák byl tehdy ve funkci prvního tajemníka KSČ, když mu dal sovětský vůdce **Brežněv** přednost před ostatními. **Nepřítomnost maršála Koněva při předávání vysokého státního vyznamenání nebyla dobrým signálem vůči snahám přičinlivého Husáka.** Podrobnosti a oficiální vysvětlení Koněvovy nepřítomnosti nejsou známy.

Důchodce Koněv v Praze

Údajný podíl maršála Koněva na okupaci 68 patří mezi časté a opakované pomluvy, přestože není jediný důkaz, že by jeho role při invazi nebyla nulová či mizivá. Pravdou je, že maršál Koněv (tehdy mu bylo 71 let a byl v důchodu) navštívil Prahu v květnu 1968 v rámci oslav 23. výročí osvobození.

Setkal se tehdy se svým kamarádem a spolubojovníkem z války **Ludvíkem Svobodou**, kterému blahopřál ke zvolení prezidentem Československa. S **Alexandrem Dubčekem** a jeho ženou **Annou** se zúčastnil oslav osvobození Československa Rudou armádou.

Dezinformační cedulky lokálního „Gauleitera”

V srpnu roku 2018 nechal umístit extremistický starosta Prahy 6 **Ondřej Kolář** (TOP 09) u sochy maršála Koněva lživou „vysvětlující” tabulku s nápisem: „**V roce 1968 osobně zaštil zpravodajský průzkum před vpádem vojsk Varšavské smlouvy do Československa.**”

Také za tento krok si od ruského ministra kultury vysloužil Kolář označení „místní Gauleiter”, tedy regionální předseda nacistické NSDAP.

Přístup městské části Praha 6 přerostl v mezinárodní konflikt. Ruská strana zvažuje sankce a omezení cestovního ruchu. To by znamenalo pro Českou republiku **miliardové ztráty**. Starosta městské části žádá o omluvu, prý není nacist a ohání se smlouvou americké lobistické firmy. Z extrémistického přístupu však lokálního starostu viní i **prezident České republiky Miloš Zeman**.

Ze strany pana Koláře šlo o další z nenávistných útoků proti soše osvoboditele Prahy. Na konci této nedůstojné šaškárny jsou výše zmíněné garáže, či jiný **developerský projekt**.

Maršála vyznamenali i Američané, Britové...

Krátce po osvobození 1945 dostal maršál Koněv na Pražském hradě z rukou prezidenta **Edvarda Beneše** nejvyšší státní vyznamenání **Řád Bílého Iva** a titul čestného občana Prahy.

Je nositelem dlouhé řady vyznamenání, včetně **amerického Řádu záslužné legie** (vrchní komandér), **britským Vojenským křížem**, **francouzským Řádem čestné legie** (velkodůstojník) a dalšími.

Ivan Stěpanovič Koněv zemřel na rakovinu 21. května 1973.
Je pohřben u kremelské zdi.

Tvrdá rána komunisty Pawlase do vlastních řad: Strana není životaschopná, musí dojít ke generační změně,

26.09.2019 16:51 Parlamentní listy

HORKÉ TÉMA Socha maršála Koněva v pražských Dejvicích, zastavení trestního stíhání premiéra Babiše, zrušení uznání Kosova a údajná krize v českém zdravotnictví. To byla témata rozhovoru s poslancem KSČM Danielem Pawlasem ve studiu PL TV. Uvedl též, že KSČM v tomto stavu není životaschopná a bude muset dojít ke generační změně.

Foto: **Hans Štembera**

Popisek: **Daniel Pawlas v pořadu Horké téma**

Je nebo není podle Daniela Pawlase české zdravotnictví v krizi, jak poslední dobou slyšíme? „Jak se to vezme. České zdravotnictví vždy patřilo ke světové špičce a nám jde o to, aby péče o pacienty byla zachována. Problémy každý z nás vidí: nedostatek zdravotních sester, nedostatek lékařů, špatné zásobování lékáren. Problémů je hodně a zdravotnictví bychom se měli věnovat daleko hlouběji, než tomu momentálně je“, uvedl Pawlas v našem TV studiu.

Zastavení trestního stíhání premiéra Babiše podle svých slov přivítal. „Na druhou stranu se neustále podsouvala určitá vina Andreji Babišovi, který byl stále v pozici obviněného. Mnohdy se to obvinění jakoby převalilo do pozice, že je vinen a cesta od obvinění k odsouzení je velice dlouhá. Že bylo řízení zastaveno ukazuje, že měl premiér Babiš pravdu“, míní poslanec.

„Názory Pirátů nechci komentovat, ale pak se Andrej Babiš skutečně může cítit ukřivděn, že na něho je pořádána štvance. Soud mohl nezávisle rozhodnout, ale státní zástupce jasně řekl, že důkazy policie nejsou dostatečné, celé to zastavil a tím ta věc končí“, dodává k tomu Pawlas.

Dění kolem sochy maršála Koněva v Dejvicích je podle něho uměle vytvořený problém. „A nevím, proč je stále rozdmýcháván. Odstranění sochy maršála Koněva považuji za velice špatný signál do světa, protože se většinou sochy neodstraňují, když jsme kulturní národ. Například Švédsko nebo Finsko, tam stále různé kontroverzní postavy z historie sochy mají. Maršál Koněv navíc není nijak spornou postavou, jeho činy vojevůdce nelze zpochybnit“, dodal Pawlas. Připomeňme ale, že se Koněv účastnil krvavého potlačení maďarského povstání v 50. letech. Lidi, kteří ale zpochybňují jeho zásluhy na osvobození Československa, označil poslanec slovy jako „malost a hloupost“.

„Maršál Koněv byl geniální vojevůdce a kdo si dal tu práci a přečetl jeho válečnické schopnosti, nemůže zpochybnit jeho zásluhy při osvobozování Evropy“, komentuje poslanec KSČM s tím, že Koněv získal i vyznamenání od prezidenta Beneše.

Krok Prahy 6 může podle jeho slov narušit rusko-české vztahy. K tomu už nejspíš dochází, když ruský ministr kultury označil starostu Prahy 6 za nacistu, namítl poslanci moderátor. „Samozřejmě to je přes čáru, ale uvědomme si, kdybychom byli v opačné pozici“, oponuje.

Prezident Miloš Zeman nedávno v Srbsku řekl, že zjistí možnosti, zda by Česká republika mohla zrušit své uznání nezávislosti Kosova, které v roce 2008 odhlasovala tehdejší Topolánková vláda. Podle Pawlase určité šance existují.

„Dojde k diskusi premiéra s prezidentem a uvidíme, jak se to přenesení do sněmovny a Senátu. Uznání Kosova českou vládou tehdy bylo nešťastné rozhodnutí. Nemůže nikdo obviňovat prezidenta z toho, že mluví proti zájmům naší země. V roce 2008 velice kriticky k uznání Kosova byl tehdejší prezident Klaus, nebyl s tím ztotožněn parlament ani veřejné mínění. Vláda si to rozhodnutí udělala na vlastní triko a nezeptala se zúčastněných osob“, říká poslanec.

Poslední téma rozhovoru byly klesající preference KSČM, která historicky vůbec poprvé v průzkumu klesla pod hranici pěti procent. „Jde o jeden průzkum z mnoha, nebudu to ale bagatelizovat. Jde o zdvižený prst a ukazuje to, že KSČM jako taková bude muset projít zásadní proměnou. Naši voliči jsou částečně u hnutí ANO, částečně u SPD a někteří mladí přešli k Pirátům. Musíme najít témata, jak tyto voliče navrátit ke KSČM. Sjezd příští rok bude velice ostrý, bude muset dojít ke generační změně. Za současného stavu už nejsme životaschopní.“

Vojtěch Filip v „Otázkách Václava Moravce“

Vojtěch Filip byl v neděli 27. 10. hostem Otázek Václava Moravce ve studiu ČT. Spolu s ním byli pozváni také předseda Sněmovny Radek Vondráček (ANO) a předseda Poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Hlavním tématem diskuse bylo projednávání daňového balíčku. Zejména zdanění rezerv pojišťoven se nelíbilo Stanjurovi.

"Pojišťovny nemají české vlastníky, brání si své zisky a klienty si berou jako rukojmí. Přejde mi to jako vydírání. Kdy dojde ale ke schválení daňového balíčku, není jasné. Neznám strategii ODS a TOP 09. Z jejich vystoupení to zatím vypadá tak, že tu obstrukci budou prodlužovat, na žádnou dohodu jít nechtějí. Oni si myslí, že mají víc práv než ostatní poslanci. Pan předseda klubu (Stanjura) měl krásnou přezdívku - "půlnoční kovboj", protože když vládla ODS, tak navrhoval jednání po 19., po 21. a po 24. hodině," řekl mj. Vojtěch Filip.

My dodáváme:

Pojišťovna	Majoritní vlastník	Výše podílu	Sídlo majoritního vlastníka
Česká pojišťovna	Assicurazioni Generali	60 %	Itálie
Kooperativa pojišťovna	Vienna Insurance Group	96 %	Rakousko
Allianz	Allianz	100 %	Německo
ČSOB pojišťovna	KBC Group	44 %	Belgie
Generali pojišťovna	Assicurazioni Generali	100 %	Itálie
Česká podnikatelská pojišťovna	Vienna Insurance Group	100 %	Rakousko
Pojišťovna České spořitelny	Vienna Insurance Group	95 %	Rakousko
Uniqa	UNIQA	100 %	Rakousko
NN	NN Group	100 %	Nizozemsko
MetLife	MetLife Inc.	100 %	USA
Cardif	BNP Paribas	100 %	Francie
Komerční pojišťovna	Société Générale	80 %	Francie
AXA - životní pojištění	AXA	100 %	Francie
Aegon	Aegon	100 %	Nizozemsko

Banka	Největší akcionář	Výše podílu	Sídlo majoritního akcionáře
Air Bank	PPF Group (Petr Kellner)	89 %	Nizozemí
Česká spořitelna	Erste Group Bank	99 %	Rakousko
ČSOB	KBC bank	100 %	Belgie
Expobank	Igor Kim	100 %	Kazachstán
Fio banka	Marsa a Kopún	100 %	Česká republika
J & T Banka	CEFC	50 %	Čína
Komerční banka	Société générale	60 %	Francie
mBank	Commerzbank	70 %	Německo
MONETA Money Bank	J. P. Morgan	24 %	USA
Raiffeisenbank	Raiffeisen Bank International	75 %	Rakousko
Sberbank	Sberbank Russia	100 %	Rusko
UniCredit Bank	UniCredit Group	100 %	Itálie

Banky z České republiky v posledních 14 letech vyplatily na ziscích do zahraničí více než 500 miliard korun, aniž by z nich profitovali čeští občané. Zavedením zdanění bank by se Česko přiřadilo k většině zemí západní Evropy, které už k podobnému kroku přistoupily. Celkem už finanční sektor zdaňuje 15 členských států Evropské unie, včetně Německa, Francie, Švédska, nebo Velké Británie. Zisky bank jsou v České republice v porovnání se západním evropským průměrem **více než dvojnásobné**.

Bude co slavit?

.....V minulém režimu nikdo nesměl vlastnit nebo užívat více než jeden byt. **Ale na straně druhé** nikdo nemohl vlastnit stovky bytů a ty se ziskem pronajímat chudším spoluobčanům. Je pravdou, že tehdy v osobním vlastnictví mohl mít občan jen asi 400 metrů půdy, **ale na straně druhé** nikdo nemohl vlastnit rozsáhlá území, kam zakazuje vstup svým spoluobčanům, nebo vlastnit „panství“, která jeho předci mohli získat jen když ostatní lidé nebyli občany, ale poddanými. Chcete si vybrat?

Mieczyslaw Rakowski, poslední nejvyšší představitel polských komunistů si v devadesátých letech novináři Geertu Makovi stěžoval: „Proč jsme lidem nedali více svobody, proč jsme je nenechali jít svou vlastní cestou, nenechali je obchodovat a cestovat? Byli jsme hloupí, všechno jsme chtěli určovat...“? A o to právě šlo. V listopadu 89 došla mnoha lidem trpělivost, **ale tehdy určitě nevolili mezi dnešním kapitalismem a tehdejším socialismem, ale spíše si přáli to lepší z obou. Ale bylo to vůbec možné?**

Právo 5.10. 2019 – Stanislav Křeček

CHTĚL NĚKDO Z NÁS V ROCE 1989:

- aby bylo 630 000 nezaměstnaných a 30 000 bezdomovců
- aby žilo 1 200 000 lidí na hranici chudoby
- aby voda zdražila na 80 násobek ceny roku 89
- aby plyn zdražil na 15 násobek
- aby elektřina zdražila na 15 násobek
- aby se bytů stavěla polovina a byty zdražily na 50 násobek
- aby uhlí a dříví zdražilo na 15 násobek
- aby Metro zdražilo na 32 násobek
- aby se neobdělávalo 7 miliard m² zemědělské půdy
- aby se vybil 2 miliony kusů skotu a trávu neměl kdo spásat
- aby zdraví bylo hlavně pro bohaté
- aby se rodilo v průměru každý rok o 50 000 dětí méně
- aby na místo dětí k nám přicházeli imigranti z celého světa
- aby vzrostla kriminalita o 300 %
- aby stoupl počet vražd o 100%
- aby bylo milion exekucí ročně
- aby se národní podniky předaly zahraničním vlastníkům a ti si odváželi 500 miliard výnosů a zisku ročně
- aby byla rozpoutána skrytá občanská válka a slušně rozeštván národ
- aby tady byla gigantická korupce, byrokracie a přibýlo desetitisíce státních úředníků
- abychom měli stejné ceny jako v Německu, ale třetinové platy
- aby nám ukradli vodárny, plynárny, energetiku, doly, pískovny, cementárny, cihelny, ocelárny, banky, obchody či tisíce podniků
- aby tady byla diskriminace větší než tady byla
- aby člověk měl strach vyjít sám večer na ulici
- aby se hodně lidí bálo každého dalšího dne
- aby si lidé brali advokáty na kde co ze strachu, že je někdo napálí
- aby si například prodavačky nevydělaly za 8 hodin na bydlení, jídlo, oblečení, poplatky a dopravu do práce
- aby tady byli gambleři na hracích automatech, prostitutky v přehraňích u hlavních silnic?

To všechno tu totiž n e b y l o, víte? Hlavně vy mladí?!

7. listopad - výročí VŘSR.

Uplynulo už více než 100 let od data 7. 11. 1917, ode dne, kdy v tehdejším Rusku zvítězila VŘSR – Velká říjnová socialistická revoluce.

I když názory na tuto velkou událost se, ostatně jako vše v současné době, změnily a mění, hlavní myšlenky zůstávají.

Stále je to událost, která změnila svět, pomohla mnoha národům, dodala jim odvahu bojovat za nezávislost, samostatnost. Patří k nim i náš národ.

VŘSR mimo jiné jasně ukázala, že je možné zastavit imperialistickou válku, vytvořit spravedlivý společenský řád, stát.

A tak přes všechny změny v názorech, přes veškerou kritiku a překrucování historie, patří toto datum k významným dnům v kalendáři.

17. listopad - Mezinárodní den studentstva

je jediný mezinárodní svátek, který vznikl na základě tragických událostí v naší zemi. Došlo k nim v tehdejším Protektorátu Čechy a Morava v období 28.10. až 17. 11. 1939.

Při poklidné demonstraci k výročí vzniku 1. ČSR došlo v Praze ke střetu studentů, policie a oddílů SS. Ty neváhaly střílet nejen na výstrahu, ale i do demonstrantů. Tak byl zabit Václav Sedláček a těžce raněn student Jan Opletal. Svému zranění podlehl. Studentská organizace se rozhodla uspořádat důstojný pohřeb. Početný smuteční pohřeb prošel Prahou, ostatky byly převezeny do obce Náklo na Moravě, odkud student pocházel.

Pak proběhly další demonstrace proti okupantům a následky se dostavily velmi brzy.

V Berlíně se konala porada, které se zúčastnil Adolf Hitler. Ten prohlásil, že s Čechy jednal velmi mírně, čehož moc lituje. Studenty je nutno velmi přísně potrestat!

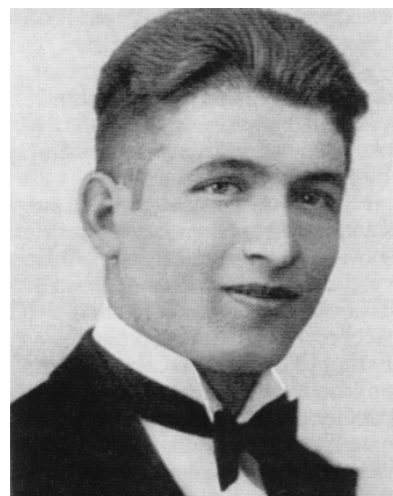
Následovalo rozsáhlé zatýkání českých studentů v Praze, Brně i Příbrami, okamžitě bylo zastřeleno devět studentských představitelů, byly zavřeny české vysoké školy (mělo to být na tři roky, ale trvalo do konce války).

Na základě těchto událostí se v roce 1941 uskutečnila schůze Mezinárodní studentské rady, která přijala „Prohlášení spojeneckých studentů k 17. listopadu“!

17. listopad byl vyhlášen Mezinárodním dnem studentstva.

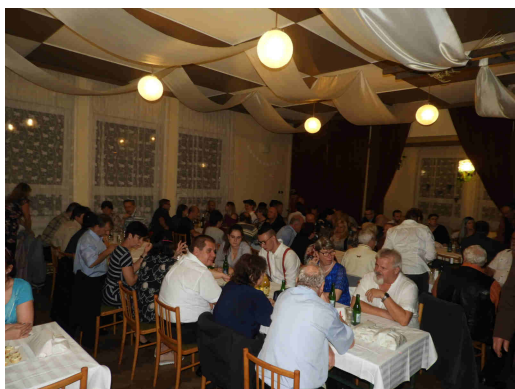
Jeho název neměl a nemá nikdo právo měnit či úplně z našich kalendářů škrtnout.

My ovšem jeho výročí dnes v kalendáři nenajdeme. Je to velmi nespravedlivé vůči vysokoškolákům, kteří zahynuli ať už na střelnici v Praze či v koncentračním táboře. Je to i neúcta k mezinárodnímu rozhodnutí, pro které tenkrát hlasovali delegáti z 26 zemí.

VINOBRANÍ

dobrých jednohubek, které připravily členky LKŽ.

Organizátorům, pořadatelům a všem, kteří jakkoli vypomohli, patří velké poděkování.

Vyslechli jsme jen dvě připomínky, které jistě příště napravíme:

„Čekali jsme na zahájení zase nějakou pěknou báseň o vinohradech a víně“, urgovali někteří a „Proč se končí tak brzy? A kdy bude další akce?“, ale to si jen nevšimli, že tuto písemnou informaci mají na stolech.

autor: M. Kročková

foto: Karel Žák

Tradiční podzimní akce MěV KSČM, Klubu zastupitelů za KSČM a LKŽ Františky Jasiokové v Havířově – Vinobraní – se konala v sobotu 19. října v PZKO ve Zborůvce.

Přivítali jsme naše věrné návštěvníky i mnoho nových, mladých, kteří mezi nás přišli poprvé.

K poslechu, ale hlavně k tanci, zahrálo oblíbené Duo Cherry, v ceně vstupenky byla i dobrá večeře, kterou uvařily naše známé dobré kuchařky. Velice brzy byly vyprodány koláče a málem pochybělo i oblíbených

I když počet návštěvníků klesá, můžeme být spokojeni. Dobrá nálada, slušné jednání a chování návštěvníků i jejich poděkování při loučení jsou důkazem, že naše akce jsou oblíbené a nemáme od nich, přes všechny problémy, ustupovat.

Vydává MěV KSČM Havířov – určeno členům KSČM a sympatizujícím občanům
Telefon: 596 436 357, E-mail: mv.havirov@kscm.cz, www.kscmhavirov.cz
uzávěrka příštího čísla 4. 12. 2019 – 12. číslo vyjde 6. 12. 2019

*** NEPRODEJNÉ ***